

Der er intet skjulested dernede – kun et nyt system vil fungere

Den 17. januar 2024

Efter mere end 100 dages blodbad i Gaza, hvor Biden-administrationen har udført aldrig tidligere set akrobatik i dens forsøg på at forsvare Israels brutale overgreb på palæstinenserne, lod udenrigsminister Blinken endelig sandheden slippe ud. Under en paneldiskussion på World Economic Forum i Davos onsdag den 17. januar indrømmede Blinken, at USA's politik i Sydvestasien faktisk ikke er at forsvare Israels sikkerhedsinteresser, det er bestemt ikke at forsvare palæstinenserne eller en to-statsløsning, og det er ikke at hjælpe regionen som helhed med at udvikle sig økonomisk og forbedre livskvaliteten for dens befolkning. Det handler snarere om at isolere Iran og spille det geopolitiske spil i et forsøg på at opretholde billedet af "amerikansk lederskab".

For enhver, der ikke allerede har opdaget det underliggende forhold, der er på spil i den igangværende konflikt i Palæstina, bør dette være en afslørende udtalelse. Biden og Blinken står ikke blot i gæld til "højreekstremister" i USA og Israel, de står i gæld til en psykisk sygdom, der kaldes geopolitik, og som styrer tankegangen hos nutidens vestlige ledere – både til højre og venstre. Folk og nationer ses ikke som mennesker, men snarere som brikker og aktiver, der skal flyttes rundt på et globalt skakbræt for at opnå det ønskede, om end grimme, resultat. Døden i Gaza kan være svær, ifølge Blinken, men der er ingen anden mulighed.

På samme World Economic Forum afslørede NATO-chef Jens Stoltenberg et lignende nederdrægtigt syn på Kina og BRIKS-

dynamikken. "Det er ikke sådan, at vi rykker tættere på Kina, det er sådan, at Kina rykker tættere på os!" udbrød han og pegede på deres angiveligt ondsindede handlinger i Afrika og andre steder, hvor de bygger farlige ting som "kritisk infrastruktur". Selvfølgelig, siger Stoltenberg, bliver vi bare nødt til at udvide vores militær yderligere for at beskytte interesserne for global fred og sikkerhed.... Dette er tydeligvis den egentlige drivkraft bag dramaet omkring Taiwan.

Denne politik indoktrineres konsekvent i det vestlige lederskab af alle større institutioner, med få undtagelser, og udgør mekanismen til håndhævelse af nutidens igangværende neokolonialistiske politik. Dens tilhængere er afkoblet fra de faktiske behov, ønsker og tanker hos de befolkninger, de angiveligt styrer eller yder "lederskab" for, da deres loyalitet grundlæggende er rettet mod noget andet.

Det er denne menneskefjendske mentalitet, som befolkningerne rundt om i verden nu afviser på det kraftigste. De to seneste sager – Sydafrikas modstand mod folkedrab ved Den Internationale Domstol og landmændenes protester i Tyskland, som nu spreder sig til hele Europa – viser dette tydeligt og kaster lys over det fælles i menneskehedens kamp mod denne særligt lumske fordærvelse. Og den simple erkendelse af dette gør dem meget, meget desperate.

I sin ugentlige live-diskussion onsdag understregede Helga Zepp-LaRouche, at disse neokolonialister faktisk er i mindretal, og at resten af verden bevæger sig i en helt anden retning:

"Det globale flertal udgør 85 % af verdens befolkning, og de er fast besluttet på at indføre et nyt økonomisk system, som tillader økonomisk udvikling for dem alle. De arbejder sammen med Kina, fordi landets fremgang har givet dem et alternativ til den vestlige neoliberale imperiale model. Og i stedet for at sige: "Hvordan kan vi tale med disse lande, hvordan kan vi samarbejde og løse verdens problemer sammen?" forsøger Vesten

at bevare sin unipolære position, som de under alle omstændigheder allerede har mistet uigenkaldeligt, men det vil de ikke indrømme.”

Det, der er brug for, understregede Zepp-LaRouche, er solidaritet og handling. Vi har tydeligvis brug for en øjeblikkelig våbenhvile, en fredskonference, en to-statsløsning og en oase-plan for Sydvestasien – men vi har brug for mere end det. Folk bør støtte bønderne, erkende at deres kamp er imod de samme strukturer og systemer, som er ansvarlige for så meget andet ondt i verden, og gøre deres hjerter rede til at finde en fælles, universel sag, som skal opløfte menneskeheden og afvise de gamle og smålige metoder for geopolitik.

Hun sluttede af med at sige: “Vi er nødt til at gå over til et helt nyt paradigme, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed, og hvor vi stopper ideen om, at Rusland, Kina og det Globale Syd er menneskehedens ‘fjende’, for det er de ikke.”

Foto: Carnage in Gaza. CC/Physicians for Human Rights